R 5919

கிறிஸ்துவின் சிலுவையைக்குறித்து மேன்மைபாராட்டுதல்

GLORYING IN THE CROSS OF CHRIST

ஆதார வசனங்கள் : 1கொரிந்தியர் 1:18 – 2:2.

திறவுகோல் வசனம் : ''நானோ நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவையைக் குறித்தேயல்லாமல் வேறொன்றையுங்குறித்து மேன்மை பாராட்டாதிருப்பேனாக'' – கலாத் 6:14.

கிறிஸ்துவின் சிலுவையைப்பற்றின உபதேசம் படிப்படியாக மரித்துக்கொண்டுவருகிறது என்ற கருத்துக்கு ஒருவரும் ஆட்சேபணை தெரிவிக்கமாட்டார்கள். இதை தொடர்ச்சியாக பிரசங்கிக்கிறவர்கள், இது பாவத்தை வெறுக்கவும், அதனிமித்தம் நிகழக்கூடிய சுயத்தை வெறுக்கவும் ஆழமாகப் பதியச்செய்கிறதென்று கூறுகின்றனர். கிறிஸ்துவின் சிலுவையைப் பற்றி

பிரசங்கிப்பதன் முக்கியத்துவத்தை நாம் வாழும் தற்போதைய நாட்களில் பிரசங்கிக்கும் ஊழியக்காரரைக் கண்டுபிடிப்பது மெய்யாகவே அபூர்வமாயிருக்கிறது. உலகின் பாவங்களிலிருந்து மீட்கும் விலைக்கிரயம் இயேசுவின் மரணமே என்பதன் அத்தியாவசியத்தைக்குறித்து அரிதாகவே பேசப்படுகிறது –1தீமோத்2:5,6; மத்தேயு20:28.

ஏன் இந்த நிலை? அவர்கள் கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானத்திற்கு மாறிவிட்டார்கள். ஆதலால் பாவம் மற்றும் மரணம் என்ற இரண்டும் ஒருபோதும் இல்லை என்று நம்புவதால், இயேசு பாவத்துக்காக மரித்தார் என்பதை இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையுடையவர்கள் நம்பமாட்டார்கள் என்றும் பதிலளிக்கக்கூடும். வேறுசிலர், மீட்பை ஏற்படுத்தி, பிதாவோடு ஒப்புரவாக்குவதற்கு தெய்வீகத்திட்டத்தின்படி இயேசுவின் மரணம் அவசியமானது என்ற ஞானத்தை அடைந்திருந்து, அதனையே எப்பொழுதும் நம்புவதாக கூறுவர். அவர்களது கருத்துப்படி, இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் சிலுவையைக் குறித்து சொல்லும்போது, இருண்டகாலத்தின் வஞ்சனைக்குள் பிரயாசப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர் என்றும், தற்காலத்தோடு இதை ஒப்பிடும்போது, தற்காலக் கல்வி அதிக வெளிச்சத்தின்கீழ் பிரகாசிக்கிறது என்றும் கூறுவர். இன்னும் வேறுசிலரோ, தாங்கள் பரிணாமவாதிகளாகவும், தர்க்க சாஸ்திரிகளாகிவிட்டதாயும், இனியும் வேதாகமத்தை நம்பமாட்டோம் என்றும், தாங்கள் வேதாகமம் கூறும் கொள்கைக்கு எதிரான பரிணாமக்கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதாக கூறுகின்றனர்.

பரிணாமக் கருத்தின் நிலைப்பாட்டின்படி, மீட்பர் செலுத்தும் ஈடுபலியின்மூலமாக, நீதிநியாயம் என்று இருக்கமுடியாது, நடத்தையிலும் பண்புகளிலும் தவறாத தன்மையை காத்துக்கொள்ளவும் முடியாது. ஏன்? பரிணாமக்கொள்கையின்படி மனிதன் நிச்சயமாகவே வளர்ச்சியடைந்துவருகிறான், ஆயினும், இன்னும் பூரணமடையவில்லை. ஆகவே பரிபூரணத் தன்மைக்கான பரீட்சையை சந்திக்க அவன் இன்னும் தயாராகவில்லை. இவன் மிருக நிலைமையிலிருந்து அறிவுள்ள சிருஷ்டி நிலையோடு இரண்டறக் கலந்துள்ளான் என்பதாகும். எந்த மீட்புமின்றி அல்லது தேவனுடைய எந்த குறுக்கீடுமின்றி, பரிணாமக்கொள்கையின் செயல்முறை தொடர்ந்து நடந்து, மனுக்குலக் குடும்பம் தங்கள் சொந்த புத்திக்கூர்மை, ஞானம், திறன், வல்லமை மற்றும் தன்னிகரற்ற ஆளுகை அடையும்வரை நீடித்து, நித்தியத்துக்கும் ஜீவிக்கும்படிசெய்யும் என்று பரிணாமவாதிகள் வலியுறுத்துகின்றனர்.

கடந்தகாலத்திலும் இன்றையநாளிலும் வாழும் பரிணாமவாதிகளுக்கு இக்கருத்தில் ஒருசிறு சௌகரியம் இருக்கிறது. தங்களுடைய குழந்தைகளின் எதிர்காலம் மற்றும் அவர்கள் படிப்படியாக நித்திய ஜீவனுக்கென்று பரிணாம வளர்ச்சி அடைவார்கள் எனஅவர்களைப்பற்றி பெருமை கொள்வதோடு, இந்த சத்தியத்துக்கு மேல் வேறொன்றுமில்லை என ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். அதாவது, அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட எந்தஒரு எதிர்கால வாழ்வும் அவர்களுடைய குழந்தைகளை சார்ந்தே இருக்கிறது. மூதாதையர்களாக தங்களையே மிகைப்படுத்த ஒன்றுமில்லையென்றும், அவர்களில் ஒருசிலர் தங்கள் மூதாதையர் வழியைசொல்லி தங்களை பெருமைப்படுத்த எண்ணினாலும், அவர்களது முற்பிதாக்கள் குரங்குகளும், தவளைகளும், அவை அனைத்துக்கும் முந்தி இருந்த உயிர்சத்துப்பொருள் மட்டுமே(Protoplasm)

சிலுவையின் முக்கியத்துவம் :–

இந்த கோட்பாடுகள் மனித ஞானத்திலிருந்து பிறந்தவைகளும் தேவவசனத்தை அலட்சியப்படுத்தியும், அதனை தவறாக சித்தரித்தும் காண்பிக்கின்றன. சுவிசேஷம் வெளிப்படுத்தும் சிலுவை, மற்ற எவற்றோடும் ஒப்பிடும்போது எத்தனை அழகாயிருக்கிறது! தேவன் மனுஷனை தமது சாயலாகவும், ரூபத்தின்படியேயும் உண்டாக்கினதாக சுவிசேஷம் நமக்கு தீர்மானமாய் உரைக்கிறது. தெய்வீகப் பிரமாணத்துக்கு கீழ்ப்படியாததன் பலனாக தன்னுடைய தற்போதைய ஒழுக்க சீர்கேட்டுக்கு விழுந்துபோனான். இதனால் தெய்வீக தண்டனையாகிய "நீ சாகவே சாவாய்" என்ற தீர்ப்பு கட்டாயமாக செயல்படுத்தப்பட்டது –ஆதி2:17.

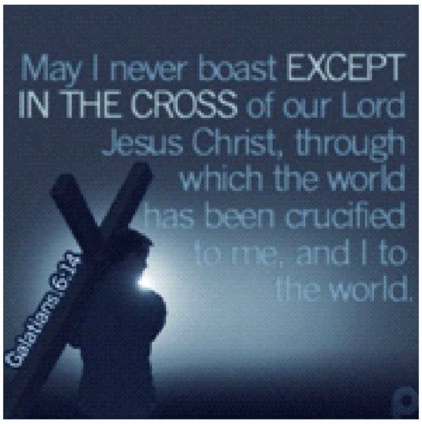

நமது சந்ததி 6000 வருடங்களாக மரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. சரீரப்பூர்வமாக மட்டுமல்ல, சிந்தையிலும் ஒழுக்கத் தன்மைகளிலும்கூட மரித்துவருகிறது. தற்காலத்து எல்லாக் கல்வி முறைகளிலும் கடந்தகாலத்தின் எல்லா அனுபவங்களையும் வைத்து பார்க்கும்போது, நமது சந்ததி தற்போதைய திருப்தியற்ற நிலைமையிலிருந்து பூரணத்தை அடைய உயர்த்தப்படும் என்ற நம்பிக்கை ஒருவரிடத்திலும் இல்லை. நாம் செய்யவேண்டியதெல்லாம், நம்முள் இருக்கிற தீமையோடு போராடவேண்டும், நோய் மற்றும் மரணத்தோடு போராடவேண்டும், அதே நிலைமையில் மற்றவர்களுக்கும் உதவவேண்டும்.

ஆனால் இடைப்பட்டநேரத்தில், தேவன் துவக்கத்திலேயே சிலுவையின் ஆசீர்வாதங்களைக் குறித்து திட்டமிட்டிருந்தார். ஏற்றவேளையில் தம் குமாரனை அனுப்பவும், அவர் மனுஷனுடைய பாவங்களுக்காக மரிக்கவும் வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந்தார். "அநீதருக்காக நீதிமான் மரித்து" என்றபடி, மனிதன் தேவதயவுபெறும்படி மீண்டுவரவும், நித்தியஜீவன் பெறும்படியும் வழியைத் திறந்துவைத்தார்.

"மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால், மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று. ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறதுபோல, கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லோரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள். அவனவன் தன்தன் வரிசையிலே உயிர்ப்பிக்கப்படுவான்" – 1கொரிந்15:21–23.

ஆனால் இடைப்பட்டகாலத்தில், கல்வாரியில் நிறைவேற்றப்படும் மீட்புக்காக 4000 ஆண்டுகள் இவ்வுலகம் காத்திருந்தது. அந்த மீட்பினால் கிடைத்த புண்ணியங்கள் ஏறக்குறைய 2000 வருடங்களாக மனுக்குலத்தின் ஒரு விசேஷித்த வகுப்பாருக்காக கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வகுப்பார், ''பரலோகத்தில் பேரெழுதியிருக்கிற முதற்பேறானவர்களின் சர்வசங்கமாகிய சபையினிடத்திற்கு'' கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகும்படி ஒரு விசேஷித்த அழைப்புக்கென்று அழைக்கப் பட்டிருக்கின்றனர்(எபி12:23). தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இக்கூட்டத்தார், தேவனுடைய மாபெரும் இராஜ்யத்தில் இயேசுவோடு இணைந்து, வேதாகமத்தில் எங்கும் கூறுகிறபடி, மனுக்குலத்தின் சாபத்தை அகற்றிவிட்டு, தேவதயவை மீண்டும் கொண்டுவருவர் என்று வேதாகமம் நமக்கு உறுதிபட கூறுகிறது.

ராஜரீகக் குடும்பம் சிம்மாசனத்தில் அமர ஆயத்தப்படும்வரை, இராஜ்யம் வராது. இயேசு மெய்யாகவே நீண்டகாலத்துக்குமுன்பே ஆயத்தமாகிவிட்டார். ஆனாலும் தேவதிட்டத்திற்கு இசைவாக அவர் காத்திருந்து, தம் சகோதரர்களாகிய சபையை தயார்ப்படுத்தும் பணியை செய்துவருகிறார். இவர்கள் இராஜ்யத்தில் அவரோடு உடன் சுதந்திரவாளிகளாகப் போகிறார்கள். வேறுவகையில் கூறுவோமாகில் மணவாட்டி, ''ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவி'', என்றும் அழைக்கப்படுகிறாள்(ரோம8:17; வெளி 21:9,10). பின்பு ஆயிரம் ஆண்டுகள் முழு உலக மனுக்குலத்தாருக்கும் திரும்பக் கொடுத்தலின் சிலாக்கியங்கள் அருளப்பட கதவு திறக்கப்படும். இனி பிரசங்கிப்பதற்கான அவசியம் இல்லாமற்போகும். ஏனெனில் சிறியோன் முதல் பெரியவன் வரை எல்லோரும் கர்த்தரை அறிந்திருப்பர். எல்லா முழங்கால்களும் அவருக்கு முன்பாக முடங்கும்; எல்லா நாவுகளும் அறிக்கையிடும்(எரேமி31:34; பிலிப் 2:9–11). இவை அனைத்தும் சிலுவையின் பலனே.

உலக ஞானம் பரலோக ஞானத்துக்கு எதிரானது :–

''இரத்தஞ்சிந்துதல் இல்லாமல் பாவமன்னிப்பு இல்லை''(எபி 9:22) என்று அறிக்கையிட்டு, கிறிஸ்துவின் சிலுவையை தம் பிரசங்கத்தின் மையமாக அப்போஸ்தலர் ஏற்படுத்திக்கொண்டதில் வியப்பேதுமில்லை. ஏசாயா தீர்க்கதரிசியும்; ''அவரது தழும்புகளால் நாம் குணமாகிறோம்'' (ஏசா53:5) என்று பிரகடனப்படுத்துகிறார். உலகஞானம் தெய்வீகத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாது, அதிலும் குறிப்பாக தேவதிட்டத்தின் மையமாகிய கிறிஸ்துவின் சிலுவையை ஏற்றுக்கொள்ளாது என இப்பாடத்தில் சுருக்கமாக கூறப்படுகிறது. உலக ஞானமோ முற்றிலும் வேறுபட்ட கோணத்தில் பார்க்கும்.

ஆயினும், உலகின் ஞானிகளை தேவன் தேடுவதில்லை, மாறாக நீதியை நேசிப்போரையும் முழுவிசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலை காண்பிப்போரையுமே தேடுகிறார். இதன் காரணமாக, மனுக்குலத்தின் பெரும்பான்மையோர், இதிலும் குறிப்பாக ஞானவான்களில் பெரும்பான்மையோர், உலகத்தின் பக்கம் இருக்கிறதையே காண்கிறோம். கர்த்தரை சார்ந்து இருப்போர், அவர்களோடு ஒப்பிடுகையில் வெகுசிலரே முறையாகவும், உண்மையாகவும் கர்த்தருடைய பக்கத்தில், பரத்திலிருந்து வருகிற ஞானத்தை சார்ந்து இருக்கிறார்கள். இவர்கள் உலகத்தின் பார்வையில் பைத்தியக்காரர்கள். ஆனால் கர்த்தரின் பார்வையிலோ இவர்கள் ஞானவான்கள். இவர்கள் தெய்வீக திட்டத்திற்கு அப்பால் எதையும் தேடாமலும், பசி தாகமடையாமலும் தாங்கள் அடைந்திருப்பதில் நன்கு திருப்தியடைந்து, ஞானம் மேன்மை ஒழுக்கம் ஐஸ்வரியம் மற்றும் கல்விமான்களாக விளங்குகின்றனர். கர்த்தருடைய ஏற்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் இயல்பாகவே தரித்திரரும், கல்லாதவர்களுமாய் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தாங்கள் ஞானத்தில் குறைவுபட்டவர்கள் என்று உணர்ந்திருந்து, ஞானத்தின் ஊற்று மற்றும் அதன் வாய்க்காலாக உள்ள வேதாகமத்தின் வழியாக அதை தேடுகின்றனர்.

ஆதிப் பாவத்தின் காரணமாக, முழு உலகமும் அழிந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ உலகிலுள்ள அனைவருக்கும் கிறிஸ்துவின் சிலுவை பைத்தியமாயிருக்கிறது. தேவனது செய்தியை நம்புகிற நாம், மரணத்தினின்று நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டு, இரட்சிக்கப்பட்டவர்களென்று பேசப்படுகிறோம். ஏனெனில் நாம் ''அவரது இரத்தத்தின்மேல் வைத்த விசுவாசத்தின் மூலமாக,'' நாம் மேலான ஜீவனளிப்பவரிடம் உறவுக்குள் வந்திருக்கிறோம். நமக்கோ நம் மாபெரும் மீட்பரே தேவஞானமாய் விளங்குகிறார். அந்த ஞானம் நம்குருவின் பலியின் வாழ்க்கையில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும்பொழுது, அவர் நமக்கு நியாயாதிபதியாகிறார். அவரால் நியாயந்தீர்க்கப்பட்ட நாம், அவர் உடன்படிக்கையின் பலிகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அவரது பரிசுத்த ஆவியின் ஜெநிப்பிக்குதலை நமக்கு தருகிறார். நாம் கர்த்தருக்குள் நிலைத்திருக்கும்போது, கிருபையிலும் அறிவிலும் பரிசுத்த ஆவியிலும் வளர்ச்சியடைந்து, நமது இரட்சிப்பு நாளுக்கு நாள் தொடர்ச்சியாக நடைபெறும். இப்படியாக, நமது இரட்சிப்பு முழுமையடைந்து முடிவடையும். இதைக்குறித்தே நம் இரட்சகராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மகிமையின் பிரசன்னமாகுதலின்போது, நாம் நம்பியிருக்கிற ஆனந்த பாக்கியமாகிய இரட்சிப்பு நமக்கு அளிக்கப்படும் – 1பேதுரு1:13; தீத்து2:13.

ராஜரீக ஆசாரியக்கூட்டத்தார் பரலோக மகிமைக்குள் நுழையும்பொழுது, மேசியாவின் ராஜ்யமாகிய புதுயுகம் ஆரம்பமாகும். இது உலக ஞானத்தின் தவறுகளை முற்றிலுமாக சிதறடித்து, தேவனுடைய ''அமர்ந்த, மெல்லிய சத்தம்'' உலக மனுக்குலத்தார் அனைவரும் கேட்கும்படி செய்யும். அப்பொழுது கர்த்தர் ஜனங்களது பாஷையை சுத்தமான பாஷையாக மாற்றுவார். இதனால், அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டு, ஒருமனப்பட்டு அவருக்கு ஆராதனை செய்வர்(செப்பனியா 3:8,9). தற்கால சுவிசேஷயுக திருச்சபையாருக்கு பரீட்சை மற்றும் சோதனையின் நாளாகவும், யேகோவாவின் தயவின் முழுமையை அடையவும், நித்தியஜீவனை அடையவும் ஆயத்தப்படுத்தும் நாளாகவும் இருப்பதுபோல், ஆயிரமாண்டு அரசாட்சி உலகின் ஜனங்கள் பரீட்சிக்கப்படும் காலமாக இருக்கப்போகிறது.

இப்படிப்பட்ட கிறிஸ்துவின் சிலுவையின் அவசியத்தையும் மதிப்பையும் அறிந்துணர்ந்து, அப்போஸ்தலர் பவுலுடன் இருதயத்தில் ஒன்றிணைந்து நம் திறவுவசனத்தை அங்கீகரிப்போமாக! “நானோ நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவையைக் குறித்தேயல்லாமல் வேறொன்றையுங் குறித்து மேன்மை பாராட்டாதிருப்பேனாக”.